

Vědí, že se jim nic nestane. Švédské násilí: Totální exploze. Naštvaný, bezradný národ. Pohádka se změnila v peklo!

- CZ24 News | 1. září 2021

ŠVÉDSKO: Kdysi pohádkové severské Švédsko v poslední době připomíná spíše peklo, kde na předměstích vybuchují bomby, denně se tam střílí a ženy mohou být přímo na ulici zavražděny svým manželem, aniž by někdo zasáhl. Drsné reportáže přinášejí obraz země, kde se oficiální představitelé zuřivě brání spojovat kriminalitu s imigrací.

Švédsko, kdysi idylická severská země, se pomalu mění v sud střelného prachu. A to doslova, protože detonace výbušnin jsou dnes v mnoha městech pravidelnými událostmi. Násilí gangů z předměstí začíná policii i politikům přerůstat přes hlavu.

Text malajského Staru popisuje téma velmi otevřeně. Nakonec Malajsie je zemí s významnou muslimskou komunitou. Ale Švédsko samo si prý začíná přiznávat rozsah katastrofy. Veřejný hněv a minimální podpora nedávno přiměly k demisi premiéra Lofvena a nedůvěru začíná pociťovat i policie.

Ta je sama zaskočena zejména silou, jakou je do kriminálních skupin rekrutována mládež. Drsné svědectví přinesl novinář Lasse Wierup, který v loňském roce vydal knihu *Gangster Paradise*. Kniha kriminálního reportéra představuje zemi, kde působí minimálně 350 zločineckých sítí, které žijí především z obchodu s drogami. Ten měl od roku 2010 vystřelit na trojnásobek.

Premiér již v roce 2019 přiznával, že tato vláda nečekala. Podle opozice i médií předseda vlády ukazuje svou bezmocnost. Letos v listopadu chce lídr sociálních demokratů podat demisi, ale nikdo neočekává, že by se tím s problémem pouliční kriminality cokoliv vyřešilo.

Z předměstí švédských měst se stále častěji ozývají detonace amatérsky sestavených bomb, které zatím spíše zázrakem nezpůsobily žádnou vážnější katastrofu. Mezi obyvateli ale budují atmosféru strachu a nedůvěry.

Roste i počet útoků střelnou zbraní. V kdysi idylické zemi Pipi dlouhé punčochy a Děti z Bullerbynu je v letošním roce hlášena střelba v průměru jednou za den. 25 lidí při tom zemřelo, a to nikdo nepočítá oběti přestřelek gangů.

V červenci byl přímo na ulici Göteborgu zastřelen třiatřicetiletý policista ve službě, když prováděl obchůzku neblaze proslulé čtvrti Biskopsgarden. V tomto případě nejvíce šokovalo zjištění, že střelcem byl sedmnáctiletý mladík.

O pár dní později byly zraněny zbloudilými kulkami dvě děti, hrající si na předměstí Stockholmu. Vloni šokovalo celou zemi zastřelení dvanáctileté dívky, když po sobě gangsteři stříleli za jízdy.

„Pozorujeme trend, že tento druh násilí je stále běžnější,“ připustil nedávno policejní vyšetřovatel v rozhlasovém vysílání.

Průměrnému pachateli je podle knihy reportéra Wierupa asi 20 a žije v některé z problémových čtvrtí. A roste počet ještě mladších. Ty gangy obvykle využívají k jiné činnosti, nejčastěji k transportu drog a zbraní.

Jakkoliv se ve sdělovacích prostředcích obvykle vyhýbají zmínce o původu gangsterů, redaktor Wierup naznačuje, že se jedná o osoby s „migračním pozadím“. „Mnoho mladých lidí, zejména těch, kteří se přistěhovali z jiných zemí, zjišťuje, že může spáchat mnoho zločinů, aniž by čelili přísnému trestu,“ říká.

Trestní sazby za násilnou kriminalitu jsou totiž ve Švédsku, dlouhodobě přesvědčeném o výchovné

roli trestu, často velmi nízké. „Legislativa je z úplně jiné doby,“ kroutí hlavou reportér. Vláda provedla několik dílčích zpřísnění, ale efekt se doposud neprojevil a lidé dále umírají při střelbě a detonacích.

Neříkejte, že je to problém imigrantů!

Ale nejde jenom o nebezpečí na ulicích. Britská BBC ve svém článku z května píše o rostoucí míře násilí na ženách, což je zvláště potupné pro zemi, která si z genderové rovnosti udělala svou značku a chlubila se jí po celém světě.

Letos bylo během pěti týdnů zabito šest žen a vždy byl posléze zadržen muž z jejich blízkého okolí. Napadení ženy v rodině bylo v roce 2020 hlášeno ve více než 16 tisících případech. „Jsem zděšena a rozrušena,“ komentovala to ministryně Marta Steveniová, která má ve vládě na starost právě rovnost mužů a žen (genderová rovnost má ve Švédsku vlastní ministerstvo).

Podle ministryně se Švédsko v genderové rovnosti dostalo daleko, ale ve společnosti stále přežívají struktury, které potlačují ženy.

Věc je velmi politicky citlivá, protože i když švédská policie odmítá evidovat pachatele podle etnického původu, záběry od soudů ukazují muže mající zjevně jiný než švédský původ a některým politikům se nelíbí, že je to „munice pro protiimigrační strany“.

Ministryně Steveniová v televizní debatě uznala, že importované „zločiny ze cti“ jsou součástí

problému domácího násilí, ale rozčileně trvala na tom, že to není žádný „problém imigrantů“, protože páchání násilí na ženách je podle ní zakořeněné mezi muži v celé švédské společnosti.

Vysvětlení se oficiálně hledá též v koronavirové pandemii, která uzavřela rodiny doma a znemožnila ženám hledat pomoc venku.

Veřejnost to ale vidí jinak. „Lidé, co tu žijí, odmítají přijímat švédské zákony,“ sdělila novinářům pětadvacetiletá žena na jednom z předměstí s výslovnou žádostí, aby hlavně nebyla v článku jmenována.

Jiná žena ale reportérům ochotně sdělila, že imigranti jsou obětními beránky. „Nemá to nic společného s tím, odkud jsi. Pokud muž ženu bije, tak je žena v nebezpečí, a je jedno, jestli je z Afriky nebo ze Švédska.“